

преимущественно, защото парижкия градски съветъ, като ся нуждалъ постоянно за пари не можалъ да минава безъ тѣзи статия на приходитъ; а пакъ националното събрание, като ся старало да ся намърва въ добри отношения съ градския съветъ, съвсѣмъ не искало да посѣгне на финансовитъ му сръдства, толко по много, че всѣко парично затруднение на градската каса, съ всичката си тѣжина падало и на господарственното казначейство, което отъ страхъ къмъ революция, трѣбвало да дава пари и да храни пролетаритъ. Но въ пролетѣта на 1791 год., *octrois* трѣбвало да ся унищожѣтъ; народътъ отдавна видѣлъ, че отъ този *octrois* виното става по скъпо, и въ този случай исканията му станали до толкова настоятелни, щото градския съветъ и Националното събрание били принудени да отетжнатъ; *octrois*-тъ били унищожени въ цѣла Франция, и вѣлѣдствие на това, трѣбвало да прибаватъ още 46 милиона къмъ онѣзи масса налози, която лежала на поземелната собственостъ; освѣнъ това, господарството захванало да плаща на парижската градска каса по 3 милиона въ годината, та отчасти да възнагради градътъ за изгубенната му важна статия отъ приходитъ; тѣзи 3 милиона, разумѣва ся, паднали на селското домакинство. Изъ косвеннитъ налози задържали само онези, които не утѣгчавали работящето население; и тѣй въ първата си сила останали само пощенскитъ приходи, които дохождали до 12 милиона; плащанията за внасянето на процентитъ въ реестритъ били увеличени отъ 40 на 51 милиона;